

kivÉŭ [mharaò+zahr àLhadray j amofkr

AiÉàay

श्री प्र... रवेडकर, शाहीर कावे, जंजी आप्त...
 नारायण नारायण प्रभात पोवाडा स्वतः स्वतः कस्तुरीका...
 ५११९९
 अहमदनगर, अहमदनगर जिल्हा, अहमदनगर जिल्हा...
 अहमदनगर जिल्हा, अहमदनगर जिल्हा...
 अहमदनगर जिल्हा, अहमदनगर जिल्हा...
 अहमदनगर जिल्हा, अहमदनगर जिल्हा...
 अहमदनगर जिल्हा, अहमदनगर जिल्हा...
 अहमदनगर जिल्हा, अहमदनगर जिल्हा...

५३१३०
 अहमदनगर

नाथीगणेशकर
 अहमदनगर

'सर्णी लक्ष्मी बार्ड' व 'अफ जल' ...
 हे प्रल्हादराय शाहिरांचे दोहे ...
 वाचले. शाखा जेव्हा दर अर्थ ...
 चांगली साधली आहेत. ...
 इतिहासाचे सोपे पाठ ...
 पूर्वी येवडें करीत असत. आज ...
 येवड्यांना तेंच काम करावयास ...
 जेव्हा तेलकान्च वाच आहे ...
 निरंता नाही. कारण सुविधीत ...
 आक आलेली शहरसिखर ...
 से इती तर बाकीचा शोध ...
 पूर्वी इतकेच सात किंवा अशा ...
 आहे. आणि याचा फायदा ...
 अफुलफोने शिक्षण देणाऱ्या शाहिरां ...
 सोरवी दुसरी संस्था ...
 संतोषवाणी शोधलेली ...
 जेव्हा कल्प, ती जुम्हा ...
 शाखा व जुम्हा दशात ...
 कल्प्या व वावहारिक उपयोजना ...
 यतीने हे उचित ठरेल. प्रल्हादराय ...
 आ दिशेने व अयुक्त वेरने यशस्वी ...

२७३४

जुन्या पोवाड्याची वेधक चाल सोपी रचना था मुकें
 श्री. जाफरखेडकर यांच्या मुरारबाजीवरिख पोवाडा सामान्य जनता
 ही समजण्यासारखा आहे. जुन्या पोवाड्याकरण व साहित्यरचना
 या दृष्टी कोणी दखीत नाहीत. रसिक दृष्टीनेच त्याचे
 पाहतात. सध्या तीच दृष्टी याही पोवाड्यास लागणें झाले.

डा. ध. फुलारी
 १९५४

गौतमसिद्धादिके हे मुख्य लक्षण आहे की निना तो तो प्रयोग
 उच्च व जो रीतीने वाचकांस तसाविला पाहिजे. या नुसले
 साधने अनेक तसे शक्यता. परंतु शाहिराची विषय न रूप
 या हे सांतीतीळ पाहिजे साधन होय. हे साधन ज्या प्रमाणांत
 तेजस्वी असेल त्या प्रमाणांत शाहिराची मुदिला लोड फिय होत.
 श्री. जाफरखेडकर यांच्या गेल्या दशाब्द्या गेलेली सांतीतीळ कायसी
 ही आहे पद्य हेवृत्ती तीं अत्यंत होती. अगून ही मुळांच्या
 कोडी तीं तीं चरणे धावत नसतात. सदस्या पोवाड्यांतही
 त्यांच्या लो अर्थ उतरला आहे.

डा. ध. फुलारी
 १९५४

शाहूद गणेशोत्सव:- हा उत्सव प्रागतिक कचेरीचे आवागारत मोठ्या थाटाने पार पडला. बुध-वारी सकाळीं ९ वाजता जंगी भिरवजूळ निवून मोठेदेच्या पर्वतपार शिळातंडावर भोवण घेऊन धवसावः वाजूळ निघत आया मधुने येथील गणपतीचे मुखाद्वारे कर्णामंडार श्री सोनदर यांनी पवित्रतर्पण केलेला. यीच्या मध्य मुनींनी स्थापना करण्यात आली. गंतार सायंकाळीं साडेतीस वाजता पंडित गोपीराम यांनी पुण्याचे तपसु तालें. त्यांनी गणेशोत्सवा म्हणजे काय, त्याचे महत्त्व व अधुनिक शिक्षणाचा मोलपणा या मुखावर विशेष जोर दिली होता. बुध-वारी येथील पंडित शाहीर प्रल्हादराय जामखंडकर यांचे मोठे भाषण झाले. त्यांनी बापू गोखलांचा मोवाडे मोठ्या पद्धतीने म्हणून दाखविला. मोवाडेच्या आनुसंधान वाराच होता. त्यानंतर सुमारे दोन तास तबला, पेटा, तुडुडू वगैरे वाद्य वाजले.

४
२४ माहे सप्टेंबर सन १९३४

नवाच पत्रिका सोमवार सायंकाळ ता. २४ माहे सप्टेंबर सन १९३४

शाहिराचा गौरव

मेल्या गणेशोत्सवांत येथील स्तंभसंघाचेक मडळातरफे शाहीर प्रल्हादराय जामखंडकर यांचे स्फूर्तिप्रद मोवाडेभाषण होऊन त्यांस येथील सराफ श्री. रा. रा. बोकूराम ओक यांनी स्वखचनि चांशीचे पदक देऊन गौरव केला हें रा. ओक यांस प्रसन्न करविले आहे. या प्रसन्नता देणारी पदक खंडळ त्यांचे आभारी आहे असे

शाहीर प्रल्हादराय यांचे मोवाडे पुण्यस्मरण:-महागणी लक्ष्मीबाईंचे पुण्यस्मरण शाहीर प्रल्हादराय यांनी नुकतेच प्रतिद्व केले आहे. यांत रणी लक्ष्मीबाई यांचे पूर्वचरित्र थोडक्यांत वर्णिले असून त्यास श्री. न. चि. केळकर यांनी ताजा आभवाय जोडला आहे. शाहीरी संस्था शेकडा ९५ सेड्यांत उपयुक्त कामगिरी करून शकले असे श्री. तात्यासाहेब केळकर यांनी म्हणले असून श्री. प्रल्हादराय यांचे प्रयत्न त्या दिशेने वरच यशस्वी झाले आहेत अशी या लेखाच्याची प्रशंसा केली आहे.

जवानमर्द व बापू गोखले:- मोवाडा ९ वा या पोवाड्याचे आरंभी श्री. तात्यासाहेब केळकर यांचा ताजा अभिवाय श्री. व. न. केळकर यांची प्रस्तावना आणि तुद्र शाहीरिचे चार शब्द प्रारंभ म्हणून जोडले आहेत. या पोवाड्याची भाषा वर्णविषयास साजेसी असून नशिने ऐतिहासिक शोध ग्रथित करून बापू गोखलांचा मर्दपणा यांत वर्णन केला आहे. कोरगांची उभारलेला जयस्तंभ हा इंग्रजी सैन्याच्या अपयशाचा असून मगही सैन्याच्या विजयाचदूळ आहे हे ऐतिहासिक पुराव्यात शाहीर प्रल्हादराय यांनी नोंदविले आहे. मोवाडे म्हणले आहे:-

मिचे कसले मर्द मगडे ? तय तय वाचा मगडा वधा सिद्धचा ।
असे म्हणून बापू गोखलांची मर्दमकी गाईली आहे.
मोवाडे एक दोड आप्यासारख्या तय किमतीत विकत मिळतात. मला पुण्याचे घानलली चिचे आतळ छपाई सर्वच मनोहर आहे. तानदेशा शाहीर प्रल्हादराय उत्तरोत्तर अधिक यशस्वी होत आताच सिद्धतो.

बाजी प्रभू देशपांडे यांचा पोवाडा शाहीर प्रल्हादराय

अखिल महाराष्ट्राला परिचित असलेले जळगावचे सुप्रसिद्ध शाहीर श्री. प्रल्हादराय यांनी 'बाजी प्रभू देशपांडे' यांचा पोवाडा आम्हेंकडे अभिप्रायार्थ पाठविला आहे. शाहीर प्रल्हादराय यांनी झांगीची राणी, सिद्धगडचा संग्राम, वीररत्न गुरार बाणी, सुधारण वगैरे अनेक पोवाडे रचले आहेत. संदर्भ पोवाडा वाचून पाहतां शिवकालीन परिस्थितीचे दृश्य डोक्यासमोर उभे राहते व बाजी प्रभूची स्वागतिनिष्ठा पाहून एक प्रकारचा अभिमान वाटतो. त्या प्रसंगांत बाजी प्रभूने आपला धनी शिवावर याला वांचविण्याकरतां छातीची दाल पडें करून शत्रूचे वार सहन केले. व आपला प्राण स्वर्चांत त्या प्रसंगाचे वर्णन संदर्भ पोवाडांत वीररसाने इतके ओथंबलेले आहे कीं वाचकांचे हृदय उचंबळून येते. शाहीर प्रल्हादराय यांच्या पोवाड्यांचे तैशिश्रय म्हणून असे सांगतां येईल. कीं त्यांनी रचिलेल्या पोवाडांचे धृपद त्यांतील भाषा प्रास चालीची

गोळना व निरनिराळ्या प्रसंगांची वर्णने व गोष्टी चांगल्याच साधनेन रचित यांत शेका भांग, शिवकालील इतिहासांत जरी वर्णने प्रसंग जगांत कीं त्या प्रसंगावर पोवाडे रचिल्यास सामान्य जण तेला प्रत्यक्ष त्या काळाची सगळताच परिस्थिती समजण्यास फारच सुलभ जाईल. प्रल्हादराय यांच्या तसाच मानस आदि हे पोवाडे इतिहास प्रसंग लोकोत्तर व्यंगित्वर रचलेल्या पोवाडावाचन विद्येत येते. पोवाडाची मौज प्रसंगांत नसून ती पोवाडा ऐकण्यांत आहे. आणि पोवाडा वाटण्या कीं डमरूचा गाप ही आवश्यक गोष्ट जाते. शाहीर प्रल्हादराय हे पोवाडे रचण्यांत जसे कलावंत आहेत. तसेच ते गाऊन श्रोत्यांनी मनें जगविले. वरण्याची कलाही त्यांचे पात्री आहे. त्यांच्याचा पोवाडा वाचून पाहता तो फारच बहादरीचा आहे हे पत्ययाच्या अर्थी येतील ओन्वियन रेकार्डिंगने शाहीर प्रल्हादराय यांच्या पोवाडांचे नुक्तेच रेकार्डिंग घेतले आणि तेव्हां ते ऐकण्याची संधी जगभर्या चौकरून लाभेल. शाहीर प्रल्हादराय यांनी पोवाडे रचणाऱ्यांचे व्यासंग ठेवण्या आदे ती सगळी पदें वाचवून त्या शिष्याणाचा व मनरंजनाचा उपयोग संदेश तो पोवाडा करतील अशी आशा आहे.

१।- आस्थाद रोजनाथ नामकें कुरे हयान्तें
 स्वर्गे ~~कुरे~~ लागलाचें पातुल्य, ह्यांच्या वर
 कुरेला यो वाडा तका साध्या स्वर्गात म्हणून
 हो स्वर्गिजा. तो वरा वरला आहे. तो इतके हासाण
 उगाडो वा लागू आहे. मधुन = पाहो ठेकाणें
 सु होचो आढालाण आपली उगाडे. पंज
 पके दरीत नमनि कापली वीर शीच्या
 मयना हो वर पयलें ठेकाणें आा हे.
 २।- नामकें कुरे ह्यांच्यात आ होर
 होयचो ~~चि~~ यागणी पुरता
 आहेत असे वाटले

30 दिसेंबर
 १९३०

१५ ए वं २१/१०/१९३०
 २१ र वं २१/१०/३०

रविवार ता. १७/११/३५

जाणी लक्ष्मी वईचा पोवाडा:—
(शाहीर प्रल्हादराय जळगांव) नासि-
ककरांना पूर्व परिचित असलेले पेंटर
जामखेडकर हे या पोवाड्याचे जनक
आहेत. जाहिरी पोवाड्याच्या प्रांतात
सुद्धा शाहीर नुकतेच उदय पावले असले
तरी यशाच्या वावरीत बरीच मनल
जाणी पारली आहे असे संतोषाने
जाणवे लागते. पोवाड्याची भाषा आवे-
शयुक्त व मनोरम आहे. जामखेडकरांना
आपल्या प्रयत्नांत उत्तरोत्तर अधिक यश
मिळी अशी आमची इच्छा आहे.

(मूल्य ४४ आणे)

श्री.

पुणे, केसरी कचेरी.

ता. २ माहे ७ सन १९३५

सा. न. वि. वि.—

आपणाकडून अभिप्रायार्थ पुस्तक त्याबद्दल आभारी
आहे. आपल्या पुस्तकावरील अि च्या
अंकांत प्रसिद्ध झाला आहे. मग सोबत
आपणाकडे पाठविला आहे.

आपला

संपादक.

‘पुण्यस्मरण’ व ‘जगन्मद ज्ञानभास’
(लि.—प्रल्हादराय. प्र.—मे.जामखेडकर आणि मन्स,
जळगांव पूर्व खानदेश.कि.अनुक्रम १ व १॥ आणा.)
मराठीतील वीररूपप्रधान काव्यांतील जे एक प्रसंग
आहेत, त्यांतील दोन प्रसंगांवर हे दोन पोवाड
रचलेले आहेत. पैकी पहिल्यां महााराणी लक्ष्मीवई
व दुसऱ्यांत बापू गोखले यांनी गुणवर्णन केलेले
आहे. पोवाड्याची भाषा सफाईदार व आवेशपूर्ण
असून उपमा व लंकेकार पोवाड्याला योग्य आहेत.

(८)

आभिप्राय:-सातपुर्णांचा लक्ष्मिद्र शाहीर प्रल्हाद
 मय यांनी लिहिलेला 'सुधारणा व देशस्थिति' या
 पोवाडा मोठा मनोरंजक व परिणामकारक सात
 आहे. याहून चाललेल्या सप्तजाला या पोवाड्यांचा
 यांचे चिन्हे घेतले आहेत. या पोवाड्यास जो
 वच 'देशस्थिति' व याचयाचास इपारा' या देवा
 कविताहि चांगल्या आहेत. देशस्थिति या कवितेचा
 पूर्वीची व आताची तुलना केली आहे. तीही बोधा
 पर होईल. क्विपत १ आशा.

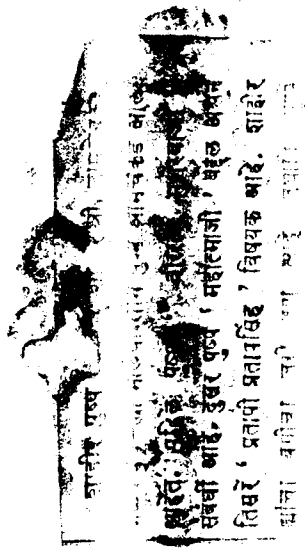
ज्ञानप्रकाश—शुक्रवार तारीख १९ माहे जून सन १९३१ इ.स.ची

शाहिरी डफ.

डफाची 'सुधारणा व देशस्थिति' या
 नांवाची ही चवथा थाप शाहीर प्रल्हाद
 जामखेडकर यांनी लिहून प्रकाशित केली
 आहे. या थापेत निशा कावण्याचा व रचना:
 दाही करण्याचा पडत चाललेला प्रचार, च-
 दाचें व्यसन, सोवऱ्या ओवऱ्याचा गुरलेला
 विधिनियंत्र, विटाळचंडाळासहस्र, धेकि-
 किरी, फडगंड देशभक्त व कजेदाला,
 डाकटांचा वेगडी धंदा, कार्यालयांचा
 चुटत चाललेला विनय, प्रसन्नविवादाचें
 धेऊ पहाणारें संकट वगैरे प्रकारांचा परा-
 मर्ष घेतला आहे. देशस्थिति या उपर्याणांत
 हल्लींची विद्या निकामी असल्याची व सर्वत्र
 अंधांधुडी कशी माजत आहे याची चर्चा
 दिली आहे. पुस्तक जगजागिरी या नांवाने
 देश छापखान्यांत छापले असून त्या एक
 आणा आहे.

(९)

शुक्र, नि.क. तारिख १९ जून सन १९३१

आमसेवा संघ, कोणजे, ता. चालिसगाव

कैसरी - रविवार, तारीख ४ माहे मे सन १९३४ इ.स.वी.

ज. वि. सुप्रसिद्ध शाहीर कॉमनवेलथ
यांचे भोगनभार प्रल्हाद
यांनी केलेल्या शाराणी लक्ष्मी-
वास चाळिसगांव पुढारी दे. भ.
पाटसकर अडवले यांनी ७५
परक वक्षीस दिले.

४/५

८ माहे मे सन १९३४ इ.स.वी.

पूर्व-खानदेशचें वातमीपत्र

जळगाव, ता. २०-४-३४

प्रागतिक कचेरीतील दोन समारंभ

गेल्या आठवड्यांत येथील 'प्रागतिक' कचेरीत दोन निरनिराळ्या स्वरूपाचे समारंभ साजरे झाले. त्यापैकी पहिला समारंभ म्हणजे पोवाडा-समर्पण होय. शाहीर 'प्रल्हादराय' यांनी सुप्रसिद्ध शाहीर च्या लक्ष्मीबाईवर रचलेला पोवाडा चाळिसगांवचे लोकप्रिय पुढारी रा. हरिभाऊ पाटसकर यांस एरंडालचे श्री. सु. ग. जोशी यांच्या अध्यक्षतेखाली अर्पण करण्यांत आला. त्या प्रसंगी प्रल्हादराय यांनी पोवाडा म्हणून दाखविला. नंतर श्री. जोशी व श्री. पाटसकर यांचा समयोचित भाषण झाला. दुसरा समारंभ म्हणजे कॉमनवेलथ विमा कंपनीचे मॅनेजिंग डायरेक्टर रा. देशपांडे यांचे जावनंतरचे श्रीमान् राजमलशेट यांच्या अध्यक्षतेखाली झालेले व्याख्यान. विमा कंपनीचे निरनिराळे एजंट, डॉक्टर व इतर काही सदस्यस्थ हजर होते. व्याख्यात्यांनी विम्यासंबंधी उपयुक्त माहिती संपून काही शंकांचें निरसन केलें. श्री. राजमलशेट यांनी भाषण करून परदेशी जाणारा पैसा देशी विमा कंपन्यांनी कसा थांबवला अहि याबद्दल बोडक्यांत व मुद्देसूद विवेचन केलें नंतर अल्पोपहार होऊन समारंभ संपला.

कैसरी - रविवार, तारीख ४ माहे मे सन १९३४ इ.स.वी.

मुलें पाहिजेत

पोवाड्यांना साथ करुणाकरिता मुलें आवाजाची मुलें पाहिजेत. मुलांच्या विद्यालयांत शिक्षणास मजत केली जाईल. गरिबां होतकरु विद्यार्थ्यांस उत्कृष्ट संधि. जास्त वातावरणकरिता खालील पर्यावर लिहा अथवा भेटा.
शाहीर प्रल्हादराय पाटसकर,
जळगांव, पूर्व-खानदेश.

शाहीर नवराह यांचा त्रांश्रीच्य संग्राम देवने वरी
 पोवाडा तमीत नभनासहे आज मी हंकाय-तं श्रीगणेश
 आवडा श्री अस्तुन च्या त वडुनक रुवी इतिधस पीठका
 आजल उपकंधा आहे तो ययास्थित असा आहे-
 ल्याचे राज पंचाडे ही असांच आवडाच उल्लेख श्री
 गणेशाची असा वारले. ल्याचे पत्राची श्री अस्तुन
 नसा नरुजे विश्वरुजपत्र मी प्रथमि असा
 नरुजाप- ०११५-९-३५, गत ल्याचे पत्राचा

प्रागतिक-सामवार तारीख ४ माह ऑगस्ट सन १९३५

सिंहगडचा संग्राम:- सानदेशातील शाहीर
 प्रतापराय यांनी हा पोवाडा केला असून तो फारच
 यद्दारीचा झाला आहे. या पोवाड्याची भाषा साधी
 सर्वांस समजेल अशी असून वीरश्री उत्तम करणारी
 आहे. सदाहु पोवाड्यात ताता नीची प्रतिज्ञा, शेरार-
 मासाची कामगिरी व उत्तर परिस्थितीचे वर्णन हुपेहुच
 केले असून नैऋत्यपुढे पोवाडा वाचतांना उभे राहते
 पुस्तकाची किंमत फक्त दोन आणेच देविली आहे.

०१ २४१८१३९

पोवाडा समर्पण समारंभ.

परवा शनिवारी सायंकाळी प्रगतिष्ठ कॅम्पेसित ज्ञानदेशाद्वारा प्रस्ताद्वाराय जाम-सेडकर यांनी लिहून प्रसिद्ध केल्या महाराणी लक्ष्मीबाई या पोवाड्याचा समर्पण समारंभ एंडोलचे श्री. तात्यासाहेब जोशी वकील यांचे अध्यक्षतेखाली मंठ्या घाटार्गे पार पडला. याळीसगावचे सुप्रसिद्ध पुढारी श्री. इंगीभाऊ पाटसकर वकील, ह्यांना पोवाडा समर्पण करवयाचे जाहीर केले तेथे समारंभात बरीच गर्दी होती. येथील वकील श्री. बाळासाहेब नभान, श्री. जोगेशकर, श्री. अत्रे वकील, श्री. पट्टणीकर, श्री. दिवेकर, श्री. बाळसाहेब कडणति, श्री. भावे वकील, श्री. नाचणे श्री. बाबुराव जोशी, श्री. कुळकर्णी, श्री. दाने, डॉ. अंद्रजे, डॉ. म्हाळस, श्री. बाळासाहेब साम्बार्णे अतिरस्वनीस्टोअरचे मालक, कालंबियोगेकार्डेस कंपनीचे कुळकर्णी वदसे, श्री. प्रभाकरपंत कुळकर्णी श्री. वसंतराव शर्मा अशी बरीच मंडळी प्रामु-

श्री. हरी विनायक पाटसकर

स्थाने दिसत होती. प्रथम इंशस्तबन झोकन अध्यक्षीची निवड सारल्यानंतर शाहिंगेनी

महाराणी लक्ष्मीबाईचा पोवाडा गाऊन दाखविला.

पोवाड्यांतल वणतगोळी उत्कृष्ट असून शाहीर प्रस्ताद्वाराय यांची म्हणण्याची धाट्टी उत्तम होती त्यांनी प्रस्ताद्वाराय यांनी जोगेश्वर तयार केले होते. पोवाडा चांगला वणिगणवला क पाटसकर, वणिगण श्री. पी. जी. जोशी यांनी आपल्या भाषणांत महाराणी लक्ष्मीबाईचा व ज्ञानदेशाचा संबंध कसा नि-कट आहे, ते सांगून पोवाड्याची स्तुती केली. व श्री. पाटसकर यांना सदर पोवाडा सन्मानपूर्वक अर्पण केला. अध्यक्ष व श्री. पाटसकर यांस द्वार अर्पण केल्यानंतर श्री. पाटसकर म्हणाले, शाहीर प्रस्ताद्वाराय जामसेडकर ह्यांनी हा पोवाडा स्वतः रचून तो मेहनतीने सांगला वसविला आहे. व प्रसिद्धी करून यांचे श्रेय केला जाणून त्यांचे आभार मानले व झिजत.

या पोवाड्याकर ह्यांनी केलेल्या या प्रयत्नात माझेकडून होईल ती मदत हरगळी या इच्छेने हा पोवाडा स्तुतिकारणाचे मी हबूर केले पोवाड्याची भाषा वणत गेठी ही अपण तुमती प्रस्तावना वाच-लेल तगी तीवरून चांगली आहे असे समजेल. ८० वर्षापूर्वी आपल्याच जन्देशातील एका प्रदानी खिने दाखविलेला पाकन इच्छ्या काळात आपल्या खियाचाही समाभिमत उत्तम हरगारा व प्रादुर्भूत असा आहे. या पोवाड्याने जन्देशातील काव्य लेखकांच्या व्यवसायांत चांगली भर टाकली आहे. असे म्हणण्यास मला हरकत वाटत नाही. पोवाडा मला समर्पण केल्याबद्दल मी पन्ना एकवटा सर्वांचे मानत राहिलो. अंत मीने उचिततेने जोगेश्वर तयार केलेल्या पोवाड्याचा उद्देशविलेला हास्यकारक व उपदेशपर पोवाडा म्हणून दाखविले व करमणूक केली. शेवटी अकसुलसान वधाच्या पोवाड्यातील एक वीर म्हणून दाखविला. नंतर रा. द. वा. जोशी यांनी सर्वांचे योग्य शब्दांत आभार मानले व समारंभ संपला.

१००० ... उकार ... न्या ... पोवा-
 उरांची ... आहे ... वाटल्या ...
 जी ... पोवा-
 विहिरीच्या ... पोवाडा ...
 विहिरीला ... पोवाडा ...
 ... आहे - ... पोवाडा ...
 ... पोवाडा ...
 ... पोवाडा ...
 ... पोवाडा ...
 ... पोवाडा ...

...
 ...

१००० ... उकार ... न्या ... पोवा-
 उरांची ... आहे ... वाटल्यापुढून ...
 जी ... पोवा-
 विहिरीच्या ... पोवाडा ...
 विहिरीला ... पोवाडा ...
 ... आहे - ... पोवाडा ...
 ... पोवाडा ...
 ... पोवाडा ...
 ... पोवाडा ...

...
 ...

जगत्-संचार !

जळगांव:- पोवाडा समर्पण-
योग्यते सुप्रसिद्ध वकील श्री. डी.व्ही.
जोशी प्रागतिककार यांच्या वती ता.
७ रोजी एक छोटासा गोड समारंभ
पार पडला. सुप्रसिद्ध शाहीर जाम-
नेडकर यांनी स्वतः रचलेला
'आंशीची राणी लक्ष्माबाई' हा
पोवाडा चाळिसगांवचे लोकप्रिय
आमदार पाटसकर यांस समारंभाने
अर्पण केला. समारंभास एंडोळचे
वकील पॅ. जी. जोशी हे अध्यक्ष
होते. त्याचप्रमाणे गांवातील व पा-
गांवचे मिळून ६०।७० लोक हजर
होले. श्री. शाहीर जामनेडकर यांनी
पोवाडा थाटदार साधोदारांच्या सहा-
याने मोठ्या भवानीने गाऊन दाख-
विला व नंतर समर्पण समारंभ
रितसर पार पडला. (२०)

श्रीवांकर

प्रल्हादराव रंगनाथ जामखेडकर झाहीर जामखे.

१९३३

तुमचे सेवके मी शेकीले. एतना बरी जाहे. उत्तम चर्चा.

१९३३

वाटाविषयाने आपण जे काही लिहिले ते शोर्टीट करील

कदाचें देऊन शेकील. २३/१३२

१९३२

१९३३

केसरी—शुक्रवार, तारीख ३ माहे जानेवारी सन १९३३

—कमिशनर विमा कं. ने जळगाव येथील
 ऑर्गनायझर प्रसिद्ध झाहीर प्रल्हादराव ऊर्फ
 प्र. रं. जामखेडकर यांना पोवडे-गायनाचा सर्वकाम
 रंगनाथ प्रेम यांच्याकडे देऊ पूर्णें मिथे ता. २३-१३-३२
 शेकी रावणें ९ एतना झाला. यमरंभास यांनील
 कोणतें गद्दगद्द करिते. या. प्रल्हादराव यांनी
 स्वतःच पोवडे येथील कला लोकां
 पुर्वेक पडली. यमरंभास गुमारे देन तें झाला.
 विवेचनः लोकां यांच्याकडून खानाचा पोव
 आन घ्या. त्या लोकांना पारितोषिकहि दे
 आले.

।६ कामनवलय अशुअरन्स कपना लि, पुण.

मे. जामखेडकर अँड सन्स.

To,

पूर्व खानदेश व सेंट्रल इंडियाचे ऑर्गनायझर्स.

जळगांव, पूर्व खानदेश.

3)

द्वैत... माझा... उज्ज्वल... शिके १९५५
 साह... विस्तार... परंतु... १९५१...
 धर्म... वाजता असल्याने...
 ही... मरणा... मरणा...

मला... हा प्रभाव... परंतु हे...
 असले... १९५१... तो तरी...
 एक... प्र... सा...
 शेता... "असा आ...
 ही... "असा...
 हे...
 रं...
 जसे...
 उदे...
 (28)

श्री. गान्धर्वकर चन्द्र

कुं- नं- वि- वि

आपका 'शिरस सन्धशिर' हा पोवाडा
 आपल्या लोडून एक का व मानला. पोवाडा
 लागला साधला आहे. वर्णने व भावना-प्रकटा
 परिष्कारकारक आहेत. भाषाहि विषयाला
 यान्त्र अशीच कुणवाऊ व तत्काळीन
 परिस्थितीला शोभेक अशी वाडुभवा
 प्रयत्न केला आहे तो बराच साधला आहे.
 किलेकठिकाणी याका उपवाद आढळतात.
 पण केंद्रीत भाषा विक आहे. शिवाजी-समया-
 या प्रथम शैलीचा नेमा शोभेक आहे. या-
 लंकापादा अक्षर असला वरा तो भावनेस सात्म
 शक्य गिराळा लहनेने लिखण्यास पाहिजे होला.
 अशा रीतीने माणिक पोवाडांत सुदारणा केल्याने
 हे भोय निवार्त शक्य. याने साधल्या

उपांत स्वराकडे हि लक्ष दिव्यास, जोला
 परिष्कार होई.

जगांव, श्री. म. शिंदे

ता. धन ३३ (३६)
 (२६)

सरी—शुक्रवार, तारीख २२ माहे फेब्रुवारी सन १९३५ इसवी

— महाराष्ट्राच्या जवळ दिवाणी मराठी वाचा बोलली व समजली जाते अशा सर्व दिवाणी शाहीर पसरलेले आहेत. त्या सर्वांनी एकवार पुण्य जमून शाहीरी काव्य रस असावी, तें म्हणाय करू, साथीची तव्हा कशी असावी, पोवाडे म्हणण्याची कोणत्या वाटांचा उपयोग करावा, शाहीरींनी तालस्वरांची माहिती का कहन घेऊ नये, शिरे गोष्टींची चर्चा करूना असे वाट्टे लागले आहे. अशी चर्चा करण्याकरीता पुणे हे ठिकाण निवडले आहे. व शिवजयंतालस्वराव पुण्यासच येतील. प्रमाणावर होत असतील. दा येदाच्या शिवजयंताना पुण्यास महाराष्ट्रातील सर्व शाहीरींनी अवकाश जमून पोवाडे म्हणण्याच्या पद्धतीस आहे. कापेला, चांगले वळण कसे लागेल याचा विचार केला पाहिजे. अशी शाहीर प्रव्हादराय जानखडकर जळगाव पूर्व खानदेश, यांची विनंति आहे.

प्रभात—२ बई माहे एप्रिल सन १९३५

पाहिजेत—

१० ते १५ वर्षी आंतीत सुस्वर
 मराठीची दोन मुळे हिजेत. जेश्वर भ
 णा मोपत. समथ
 शाहीर कामखेड ओपनी
 क. खटावारी वि कुंवाई

मुम्बई ता. २४ माहे एप्रिल सन १९३५

पाहिजेत —

१० ते १५ वर्षीच्या आंतीत सुस्वर
 मराठीची दोन मुळे पाहिजेत. जेश्वर भ
 णा मोपत. रामक्ष भेटा —
 जानखडकर ओपनी
 क. खटावारी गिरगाव मु. ४

शाहिराचा गौरव

शाहिराचा जन्मलेख
 जळगांव पोवाडा जामखेडकर शाहीर प्रल्हादराय जामखेडकर यांचे पुनर्जन्मलेख रजिस्ट्रार कार्यालय, जळगांव पोवाडाचे २५ एप्रिल १९२५ रोजी ठिकाणी कायममहि कळविता येईल.

शाहिराचा जन्म जळगांव पोवाडा जामखेडकर यांचे पुनर्जन्मलेख रजिस्ट्रार कार्यालय, जळगांव पोवाडाचे २५ एप्रिल १९२५ रोजी ठिकाणी कायममहि कळविता येईल.

गेल्या गणसत्सवांत येथील सत्सवार्धक मंडळातर्फे शाहीर प्रल्हादराय जामखेडकर यांचे स्फुटिप्रद पोवाडगायक होऊन त्यांस येथील सराफ श्री. रा. शांकरराज बोक यांनी स्वखर्चाने यादाच उपदक देऊन गौरव केला हे रजिस्ट्रार यांस भूषणा इ आहे. या त्यांच्या देणगी बद्दल मंडळ यांचे आभारी आहोत. मंडळाचे अध्यक्ष कळवितात.

प्रबोधचंद्रिका सोमवार सायंकाळ २४ मे हे सप्टेंबर सन १९२५

जवानमर्द ब्राह्मणभाई

बापू गोखला

शाहीरी डफ पोवाडा ९ वा
 (ल. प्रल्हादराय, जळगांव प्रकाशक-जामखेडकर आणि सन्स, जळगांव पूर्व खानदेश कि. ११ आणा.)

सदरहू पोवाडा शाहीर प्रल्हादराय यांनी नवीन लामलेल्या शोधोवर आधारेन तयार केला आहे शिवरामपंत परांजप्यांनी मराठ्यांच्या लढायांसंबंधी चित्रमय जगत्मध्ये जे लेख लिहिले होते त्याचाच आधार शाहीरांनी घेतल्यामुळे व पोवाड्यांचे वळण जुने पण मसाला नवीन अशी दुर्घात साखर पडल्यासारखी स्थिती झाली आहे. शाहीरांनी पोवाड्यांत जोरदार वर्णन केले असून फितुरी लोकांवर यामला ताशेरा झोडला आहे. पोवाड्यात य. न. केळकरांची छोटी पण मामिलक प्रस्तावना आहे.

सकाळ, पुणे ता. २ डिसेंबर १९२५

पुण्यस्मरण

शाहीरी-डफ पोवाडा ८ वा

(शाहीर, प्रल्हादराय, जळगांव, प्रकाशक-जामखेडकर आणि सन्स, जळगांव पूर्व. खा. कि. १ आणा)

शाहीर प्रल्हादरायांनी हे महाराष्ट्री लक्ष्मीवाईचे पुण्यस्मरण शाहीरी थाटात केले आहे. त्यांनी आपल्या इतर पुस्तकांप्रमाणे ह्या पुस्तकांतही चौकाचा गद्य मय हकीकत देऊन मग पोवाडा गायला सुरवात केली आहे. पोवाडा अगदीच छोटा आहे, ठीक आहे.

शुक्र-मंगलवार तारीख २८ माहे म सन १९४० इसवी.

कार

शाहीर प्रल्हादराय जामखेडकर हे त्या महिन्यांत आस येथें गेले असता आसचे महाराजांनी सत्कार म्हणून त्यांस ३० रुपये बक्षीस दिले.

शुक्र-मंगलवार, तारीख २८ माहे म सन १९४०

दिव्य हिंदु

(राग—मिथ काफी, ताल केरवा)

सकल जगता उदरगता । शुद्धिपथ की हा खूला
काम नाही काजव्यांचें । सूर्य पाही पातला ॥ १ ॥
आर्यधर्मा वाढवोनी । अखिल जगता तोषवूं
प्रेय साधूं, प्रेय साधूं । सकल लोकां भेळवूं ॥ १ ॥
बंध येथे ना कुपाया । करित आम्ही स्वागता
शेष समजे अंश असती । हिंदु-धर्मी पूर्णता ॥ २ ॥
बंधनांचे, बंधतेचे । मागे सार त्यागुनी
दिव्य हिंदु हा सहिष्णु । धर्म ध्याहा साधुनी ॥ ३ ॥
गुणे | —पु. गि. रह ठेकर—

शाहीर प्रल्हादराय जामखेडकर, देवाय शोभा...
दिनांक १९४० मधील गेले असता...
शाहीर त्यांच्या पोषकां वाचून घ्यावी होऊ...
त्यांना ३० रुपये देऊन त्यांचे...
महाराजांनी जामखेडकर यांना १...
यांच्या पवार यांच्यावर एक पोषकांचा वार...
पुढील वेळी अहि देणारांनी ह. प. जामखेड...
कर त्यांच्या वेळी तानाजी स्मारक फंडात दिले.

उरते नाहि दुनियांमै

(चाल "मन शुद्ध तुझ")

["उरते नाहि दुनियांमै सुमलमो किर्तीके"
मा उई रंकाईपक्षा पुढील कवन अधिक साथ
नाही काय ?]

नंशज हम आयाँके श्रेष्ठ समसि ।
उरते नाहि दुनियांमै कमी हिंदु किर्तीके ॥ १ ॥

परमपूज्य महाभा ध्वज, विजय हमरा
नयनला श्याम, शोध, दिव्य हमरा

मुनिवर्ग, जग-धर्म ही जिन किर्तीके ॥ २ ॥
हिंदुधर्म, हिंदुधर्म श्रेष्ठ समसि
हिंदुही संकृतीमै श्रेष्ठ समसि

उरतेका करत है फीर किर्तीमै ॥ २ ॥ उर.
नयन शोरे सुद्धि राजनीति-श्रेष्ठता ॥
श्रील सर्वश्रेष्ठ सत्व ये उदरगता ॥

श्रेष्ठ राजमन छिन जाते न किर्तीमै ॥ ३ ॥ उर.
जिन का मत हिंसा नयन-धर्मता ॥
किर्तीक मरुत रूपा नयन-लोकता ॥

ऐसा ये राष्ट्र रहे श्रेष्ठ समसि ॥ ४ ॥ उर.
पानालके अयः स्थले पयव प्रसीका ॥
मस्तक ऊपर स्वर्गीमि निरसीका ॥

जो देख रहा ब्रह्महि मन सुदको अंतोम ॥ ५ ॥ उर.
बारे निमित्तो उजबल ये हमेशकी
हेनि नही मदी नयनयागको

उरतेका करतेह क्या सुश्रमै । — ॥ ६ ॥ उर.
विवाहित ये तोभि जीत लेन कोइ सके
संघटना आयाँके यदि सखिब रह सके

तो हम ये श्रेष्ठ आज श्रेष्ठ रहो ॥ ७ ॥ उर.
समस्त लीजये सुदको हिंदु कंधुओ !
नम श्रेष्ठ हमेशके दिव्य श्रेष्ठि अतन श्रेष्ठ !

शागातनगर — निभय.

—मानदेश शहीर प्रले दगाव जाल मुबः
 धेय देन पदके व पुणे येथे डॉ. केदार राय
 कडून एक बापु गोसले यां पेंवड्यास मुबः
 पदके बक्षीस निकाले.

विद्वत्पर्यायी प्रशंसित
 नवीन पोवाडे
 चालू साली विक्रित तयार आल्या येवका
 गणेशोत्सवांत प्रसिद्ध शहीर प्रसिद्ध
 राय हे म्हणणार आला.

NU-001

श्रीगुरु-नामस्ते नमः स्वामी-शहीर राजार मह
 पोवाडा म्हणून दाखविता. लो. लवारी फार मल्लो
 पोवाडा रसूतें नायक आहे. मागील इतिहासा ही का
 करून देणारा आहे. ठिकठिकाणी एम. पोवाडा
 काम ठेविले. मशाखायको चालो आहे. ह्या
 सहाय्य जनेत कडनामि केलेच. एम. काय
 वरिष्ठेन वरिष्ठे
 कवयक्ष हिंदु मः

(का)

श्री

श्री. जामखंडकर यांच्या पोवाडा ऐकता. पोवाडाची
रचना स्वातंत्र्यवीर सावरकर यांच्या चरित्रावर
पूर्णतः आधारीत केली आहे. पोवाडाच्या भाषणे
रसाळ असून अनांकुरांना स्वातंत्र्याची स्फूर्ति
उत्पन्न करणारी आहे. सर्व हिन्दुवांचाही अन्वय होणारा

दि. १३ - २ - २३
जवळी - १

दाखल रंगणाला आहे
कारणवहा गो. सावरकर

कर्मवृत्त म - सांगोव दि. १३/२/२३

वात मीदार

1367

तारीख ३ जुलई १९४४

पदवीदान

येथील सुप्रसिद्ध महाराष्ट्र शाहीर श्री.
प्रल्हादराव नामखंडकर यांस श्रीमत् जगद्गुरु
श्री श्रीकवी बापू गोवधनपीठ यांचेकडून
" कवि-विष्णु " ही पदवी मिळाली असून
तन्निमित्त शाहीरांच्या चहात्यापट्टेन जवळगांव
येथे लक्ष्मणच अभिनंदन सणारंभ होणार
आहे.

(२६)

V.N.Patil, M.B.E.,
Bar-at-Law,
Jalgaon, B.Kh.

20th October 1943.

This is to certify that I know "Maharashtra Shahir"
Mr.F.R.Jankhekar alias Pralhadrai for the last 10 years.
He is a very impressive ballad singer. He himself -
composes the ballads and I think he will be very useful
the Government if his services are engaged for the -
propoganda purposes.

प्रबोधचंद्रिका

नोटीसीचे दर- दर ओळीस ५ आ. अपुऱ्या ओळीस पूर्ण आकार.
वर्गणीचे दर- स्थानिक २ रु. परगावी ४ रु. कि. चाद अं. ४

वर्ष ६४] जळगांव व भुसावळ सोमवार ता. रवें जलै १९४३ [अंक ३०

पदवीदान- येथील सुप्रसिद्ध महाराष्ट्र
शाहीर श्री. प्रल्हादराव जामखेडकर
यांस श्रीमज्जदपुर श्रीदेवराचार्य
गोवर्धनपंथ यांचेकडून 'कविभूषण' ही
पदवी मिळाली असून तन्निमित्त
शाहिरांच्या चहात्यांकडून जळगांव येथे
लवकरच अभिनंदन समारंभ होणार
असल्याचे कळते.

(३६)

Memorandum

From,

THE YOUNG MEN'S HINDU ASSOCIATION

VITHALBHAI PATEL ROAD,

BOMBAY 4.

To,

19th July 1944

(20)

Mr. P. R. Jamkhedkar (Shahir Pralhadray) of Jalgaon (East Khandesh) gave a recital of his Marathi Ballads (Pawadas) on Saturday, 13th May 1944 under the auspices of the Young Men's Hindu Association. Most of his Ballads which he recited were based on important events from Indian History and gave a true picture of the times to which they referred. These and other Ballads which he recited were much appreciated by our members and others who attended the programme.

B. M. J. 07
Jt. Hon. Secretary

(20)

જાણી શકાય તેવા પુસ્તકોની યાદી

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

૧૨-૨-૨૨

૧૨-૨-૨૨

આ પુસ્તકોની યાદી અહીં આપવામાં આવી છે.

जून रिलीज "यंग इंडिया"

(१९४४)

राष्ट्रशाहीर ग. द. दिक्षित (सांगली)

आपल्या राष्ट्रपुढान्यांच्या नवरत्नांच्या "हार" अधश्चर्या.

D. A. } ११४११	" नवरत्नांचा हार "	भाग १	पोवाडा
		भाग २	

संग्रही देवण्यास शिफारस करण्यासारखा हा रेकॉर्ड आहे.

श्री. सौ. विमल देसाई

D. A. } ११३७५	" अंबरी दिव्य रवी उजळला "
	" झाले हरि चरणाची दासी "

रेशनिंग — — रेशनिंग !!

शाहीर प्रल्हादराव जाधवेंडकर आणि पात्री

D. A. } ११३७७	" रेशनिंग "	भाग १	पोवाडा
	"	भाग २	

दोन हिंदी कर्णमधुर भजने

श्री. बा. कौसल्या देवींसारख्या सुशिक्षित आणि मधुरकांठ गायिका
नेमळ हांगेने परिश्रम करून किती उत्तम गाऊ शकतात
आचा हा रेकॉर्ड म्हणजे एक नमुना आहे.

D. A. } ११३८५	" सुमरन करले मेरे मना "
	" निरधन के धन राम "

" शकुंतला " :: माली :: मनोरमा

या रिलीजतील हिंदी मराठी गोड गाणी व कुलपत्र अलंकार : नाटकातील मधुर पदे	} यंग इंडिया रेकॉर्ड्स- वर एका
--	--------------------------------------

नॅशनल ग्रामोफोन

रे. मॅ. कॅ. लि.

सेजोव स्ट्रीट,

फोन

पोस्ट बॉक्स

(४०)

२५१८१

Certificate

(35)

Mr. P. R. Jankhedkar is an
 excellent ballad singer. He composes
~~and~~ ballad songs which appeal
 to the public in the most interesting
 & touch heart-touching ways. He attracts
 a large number of crowds of people
 when he begins to sing. He has also
 composed a few songs pertaining to
 agricultural matters which are
 most of the popular interest.

(39)

1920

1920

केसरी - शुक्रवार, तारीख २३ मार्च १९३६

जयभारत - पोवाडा.

—जळगावचे शाहीर प्रल्हादराव जाम-
सेडकर यांना जगन्नाथपुरीच्या श्रीशंकरा-
चार्यांनी 'वधिवृत्त' ही पदवी दिली.

बंगालवर पोवाडा लिहा शाहीरांस मंथि

गेठ्या महिन्यांतील बंगाल प्रांतांत जे अन्यत्र
निष्ठे व अमानुष अत्याचार झाले, त्या अत्या-
चारांचे वर्णन करणारा कमीत कमी ४०-५०
ओळीपर्यंत एक स्फूर्तिदायक पोवाडा लिहील
यांस त्याच्या मोठ्या र. ५० (पन्नास) वधिस
देण्याचे मी जाहीर करीत आहे. सदरहू पोवा-
ड्याचे सर्व हक्क माझ्या स्वाधीन राहतील. पोवाडा
वरस निरस ठरविण्यासाठी श्री. दा. वि. गोखले
संपादक 'केसरी', श्री. पी. डी. टवळे संपादक
'महाराष्ट्र', श्री. ग. वि. केतकर संपादक 'भराडा'
पुणे, श्री. वि. पी. भागवत संपादक 'मौज',
यांचे अभिप्राय निर्णायक समजण्यांत येतील."
पोवाड्याच्या चार प्रती दि. २१ डिसेंबरपर्यंत
श्री. दि. स. पोफळे, बडकस चौक, नागपूर शहर,
या पत्त्यावर पाठवाव्या.

2/16/51 5111
[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

राजेश्वर-सकाळ, मुंबई-पुणे, गजेश्वर, ता. ७ नोव्हेंबर, सन १९४८ (४७)

राष्ट्रपिता म. गांधीजींचा पांवाडा

(कवि व प्रकाशक: प्रल्हादराय
जामोडकर, जळगांव, पूर्व खानदेश.
पृष्ठसंख्या १९, किंमत सहा आणे)
महात्माजींच्या कार्याचा गौरव गाणारा हा
पांवाडा सर्वप्रिय होण्यासारखा सामर्थ्य-
वान आहे.

दोन वृद्ध

५०

महाराष्ट्र स्वराज्य संस्थापक, फोसले कुलावतंस छत्रपति शिवाजी महाराज

यांच्या कौतुक चरितांत आडसाचे व साहसाचे ते अनेक कसेंगे आलेच ते म्हणजे

महाराष्ट्रीय जनांनाय नवे जन अखिल भारतीय जनांना काश्चर्ये चरिते इत्यादी सोडवत

नेही जावकीलिक गोण्यांवरची चढाई, ती अणुजुल्ल समाजावरची संडप, ती पंढुराथा-

वरची झेप, जे सुरेखरच ठापा, ती अणुशक्ती बोंडो दितीं दितीं करणे ज्ञानवर्धन!

ते अकंग सावित्री जनीच्या मनाला उत्फुल्ल करून सोडणारे अणुशक्ती

नवर आ अकंग व जनीच्या सावित्रींनी जनीच्या अणुशक्तीने जनीच्या अणुशक्तीने

अणुशक्ती अणुशक्ती अणुशक्ती नाशकित गाडि शंतीं आ अकंगानी उत्फुल्ल

उत्फुल्ल अणुशक्ती अणुशक्ती अणुशक्ती

(५) अणुशक्तीने गाडीने 'जोडलेडुडने' अणुशक्ती अणुशक्ती अणुशक्ती

कोरे हे रिकॉर्ड ठरविलील्लेच - पोवाडा वाचण्या पेक्षा एन्ड्रयान्त फॉन करणे ही
 लक्ष्या लोडन तो ऐकिला - ते आपल्या पिढ्याबाबत चांगले तत्त्व साबिते दिकले -
 श्री० जाधवने उच्चरिते थांबत कुंजून या श्रितांत पुढीलच कराई करून घ्याची आहे -
 पोवाड्याच्या बाबतीत आपल्याला केल्या जात पण अर्थची भावा पूर्णपणे काळजी
 घ्यावी आहे - ते जेणे कराय पण जोरदार पत्राची वाढ व थांबी अचूक योज
 ध्यानीं जे अर्थी अर्थ उरूक होवत ते कोट्याला या निराळा वातकारितून
 उचलून त्या पत्राठ बाहीच्या कारणांत उचलून नेवें पाहिजे - थाला हा पत्राळ लुप्त
 वाटायला लागला पाहिजे - श्री० जाधवने उच्चरिते कोरे ही कराई आवा मजळ
 कोरे - जेव्हा वस्तुनीं जेणे पोवाडे थांब्या साधोनें जने ते सध्या पत्राठी भाषेच्या
 काळ्याक वाठवतील तर लोकां रंगबाला अधिप मान होवतील -

७७

(५५)

७५

११/१/३३

(५६)

प्रस्तावना

महाराष्ट्राचा स्वराजिवाका (परिष्कृत वाङ्मयातील) वाङ्मयाचा उपादान गिताका दृष्टीस पडतो तितका दुसरा कोणत्याच वाङ्मयप्रकारात आढळत नाही. इंग्रजी आक्रमण सुरू होई त्यांत या दौऱ्या वाङ्मयप्रकारास चांगली तेजी होती. त्याचणीत साम्राज्यतंत्र साम्राज्यस्थिति वर्तमान पर असेच पौवाडा इतिहासापर असे. पेशवाई कुडाळ्यावर महाराष्ट्राचा इतिहासच संपल्यामुळे शाहीरीचा उभ्यापैकी पौवाडांचा प्रया बहुतेक संपुष्टात आला किंबहुना नातशेष झाला. त्याचणी ही साम्राज्यस्थिति दूरक असल्यामुळे तिचा मात्र लोपच होतो तितक्या परंपरा अथाप फुफ्फूदिरकून आहे. पेशवाईच्या अखेरीस इंग्रजी इस्मार्तने पत्रासमजाती वर्तमाने इंग्रजी राजाने जवळ दृष्टी प्राप्त झालेली चिपकुण महाराष्ट्रांची जी शिक्षण व देशप्रकाशिका यांनी गिरविली त्यानेच अथवा इतिहासाचे तादृश साधने म्हणून पौवाडांचा पुनरुद्धार होऊ शकतो असे इतिहासाचे शाननेच्यासमक्ष पौवाडांचा बहुतेक पुनरुद्धार होऊ शकतो. (५३)

उक्तो ज्ञाते, एतत् कारि काशान्तर सुश्री-
 क्षितोत जे अक्षकं देशभक्त विमर्शित ज्ञाते
 एतन्मयी कारिनी मतप्रसारणे एक उद्देश्य
 स्थापन हेतुन पोवाड्याना प्रयत्नो किये
 जाणवते पोवाडे जेव्हाचारे शुद्ध शांतीचा
 सुखाने ओक्यात उतरविष्णुपेशां तेंगाऊन
 जेव्हाचारे हृदयात उतरविष्णुचा प्रयत्न
 करून पूर्वा. दे. भ. के सावर धरारसरसा
 नी पोवाड्यांचा प्रकार लोकप्रिय केले.
 आधुनिक काळात पोवाड्यांचे
 तेच परिणाम प्रयत्ने होत. जण पंचवर्षीचे
 स्थापन या दृष्टीनेच पोवाड्यांचा
 उपयोग होत असल्यामुळे नांवा रेवरीज
 ऐवढा उष्ण पोवाड्यांचे स्वरूप बहुतेक
 नव्हतेच. सुश्रीक्षितोतचा प्रयत्न विहिळे
 वारिसपर तेच तांत्रिक कारिण करीत
 एतन्ने वर्णन करविले जागेक. जेव्हा लोक
 मतप्रचारकी यदांचा याणी पोचिजात
 तदन्. इतिहासपुराणी विहिळा' या
 सार्वजनिक समाज जेव्हाचो सुख शांती जेव्हा
 पोवाड्या स्वरुपाच तो प्रकार. एतन्

पण या काळांतरा फिशन पो वाउलच्या
 रचनेपर चनेत बदल होण्याचा योग आला.
 यान्काळावधीत अनेक लेखकांनी पोवाउपां
 विषयी लिहून आप्परा मरुन जुना साम
 पण उकन व पोवाडा निर्माण करावा, मध्य
 यन् काळात धारुन पण जरुर तितना
 अनेक गोरे फेरफार करावा पण पोली,
 हंवार, भाषा, दंग हीं मक जुनीं सारख्यातच
 येणाना पोशुय आहे पणतच रवी शुभा
 हे पटवून दिले. पण तेकीं पुष्पतासो
 वेगवेगळ्या लयाच्या निभेसने वेग वेगळ्या
 फार मोठ्यावर ^{आभाषा} जुना गीत ^{पुष्पता} शहरिगा
 आभंजन करुन मोठे फुड होउन जुन्या
 पडतीच्या पोवाउपांची उजत प्राय आहे
 हे मप्रमाणे हरवविद्यांत आले आणे
 तेव्हापारुनच का म्पन वर्गितले शुशुकीकीं
 कवीगवयी व हीं शि कोक हि फुडे सरसावून
 आज दिश्याती साहीर परंपरा पोवाउपांची
 या परंपरे तीउ नाभंयित साहीरगा
 प्रसुत प्रलयाय सावशाहराची म्पनने
 पोवाउपांची उजत आहे.

ते हि नो दिव्या मताः

हो म्हणते तर साहिरी वाट मणाचा ऐन मोसम पारतं शत वेतला येणार स्वराज्याच्या
बाळांत पगडमाचीं र्थ करतां येत असे आणि म्हणून त्या पगडमाचे पवाडे ऐकण्याची संधिहि
येत असे रणरंग करणाराच विलासात तंग होऊ शकतो देगा माठीं घर्मा साठी ज्याने आपले
शौर हातावर घेतले तोच सुबोपमोगाचा अधिकारी होऊ शकतो आणि अजुन संस्कारना पाळणा
रा वीर मणी हाच रमणीच्या वंतालिंगनाचा घनी म्हणून रोमो सिवाजीने शेर्य गाजविले
नसते तर अज्ञान दासाने तुणतुणे वाजविलें नसते म्हण आणि तानाजिने धारातीर्षी देव ठेवला
नसता तर तुळशीदासाचा हात डफावर पडला नसतां वीरश्रीची विधुलता चमकून शत्रुपक्षा-
ला घुळ चाखून व विजयश्रीच. तुरा मस्तकी सोडून घरी परत आल्यानंतर राजाने आपल्याला
गौरविल्यावर व संसाराच्या सुकश येवर पडल्यावर एखादा शहीर, एखादा माट, एखादा
चारण आपल्या वाड्याच्या सांगणात आपण केलेल्या पगडमाचीं चित्रे शब्दांनी रेखाटीत
आहे माकनांनी रंगवीत आहे आणि अभिमयाने जीववीत आहे अशा सुमधा प्रसंगी कोणाला पुण
पाणीदार घोडा तर कोणाला शेरमग सोन्याचा तोडा कोणाला लंगावरील त्रैलातर कोणाला हे
डोक्यावरील गिरताज..... अशा देणग्यांचा मराठा सरदाराने सुमरावाने केला किंहुना कतने
भिनामे वर्णसौहीदि व्हाल केलीतर त्यात असत्य किवा अतिशयोक्ति काय आहे स्वराज्या
चे हे वाटते वेमव म्हणजे पोवाड्यांचा जणू कसतच त्यानंतरच असेची रांजवली घेतली तरी
ती सुकसुमदांच्याफुलाफुलांनी हवरलेलीच होती आणि तिच्या आस-यावर रामजोशी, दौनाजी
सुगणार, परहराम व प्रमदर हें साहिरी संक आपल्या पोवाड्याचापुंस लावीत दौते.

कवयिणी असे वाक्यप्रकार म्हणजे रणांगणावर चाललेले कृतांताने तांबडवृत्त सुधव्या येणायनी पादा
 त अस्ताना चिंतात सुटलेले सुलल सुलल घोर वाता सुच होन असे विचार व विचार

या विंचा *Remained in a state and a poor seems shame*
their love pure

अशा अंतरीच्या सुमा यना वना फोडू शकतात वीर कविच उठत कवि नव्हे.

महायुद्धात हिंदीस्थानने सुवी घेतली पण ही तीव्रतीच्या गंडस्थवावर डेण घालणा या विंचा
 प्रमाणे नव्हे तर यत्नाच्या आदुतीत तेवढाबून लोखणजाणा या ठोकड्या प्रमाणे त्याच्या पद-
 रात गंडस्थवातील माजितक पडले नाही किंवा यत्कल्यांचे पुण्यदि मिळाले नाही वाड् मयाचा
 समृद्धि म्हणली तर सक्तीने नेलेल्या व कनिष्ठ पदावर फेकलेल्या रंगठठाकडून तो अपेक्षावी
 तरी कशी मशीन गतवर हात ठेवून रणवेक्तेकडे निश्चल नजरेने पाहाण्याचे मांग्य किती हिंदी
 युवकांना लामले महायुद्धाचा स्पंदने मगाठीकावण्यात सुमण्या सारखी सुमदी स्थिति पारतंत्र्या-
 ने आम्हास लाभून दिला नाही.

and he is dead who will not fight
and who dies fighting has increase
Red lips are not soiled, with stained
blinded by the English dead

काव्यीत उभयपक्षासारही उभयी स्थिति पारसंघाने
भावाला लाभूच दिली नाही.

मध्य चौकटीत जुने चित्र

मग राहिले आमचे जुने विषय. आमचे वरिष्ठ
मंडळ स्वतंत्रतरीन्याची 'मुराही' पुस्तिका प्रमाणे
मोठ्याच पाहिले तत्पार्थी-बाजी व झांडीची राणी
या ऐतिहासिकालात विषयावरच आपले कलम
आणवू लागले. त्यांच्या कृति म्हणजे नव्या चौकटी-
तील जुने चित्र. स्वप्नांतहि सूर्योदय न अवलोकणाऱ्या
कर्वाणे 'अरुण' लिहिणें काय, आणि समशेरीलाच काय
पण सुरीलाहि निर्धास्तपणे स्पर्श न करणाऱ्या शाहीराने
तानाजी-बाजीचे पोवाडे रचणें काय, दोन्हीहि सारखें-
च. शोभे आजच्या भाषा समजणारे असले तरी वर्ण्य
विषय ऐतिहासिक असेल तर त्या दृश्याचा भास
उत्पन्न होण्यासाठी तसा साज पोवाड्यास चढवावयास
हवा ही साधी गोष्टहि अलीकडील काही शाहीरांचे
लक्षांत राहात नाही. काव्यासारखी सुसंस्कृत रचना
व संस्कृतीतील सांकेतिक उपमालंकार यांनी नट-
विलेला ऐतिहासिक पोवाडा गायनाच्या धाटीत
हामोनियमाच्या सांथांसह ऐकणें म्हणजे 'नाटक्याचे
तारे' या पुस्तकांत विनोदाने वर्णिल्याप्रमाणे
टेबलावरील चहा पिणारा बूटसूटवाला शिबाजी
पाहणेंच होय ! नादानुसारी **कुंजबाळ** भाषा
हा पोवाड्याचा पेहराव आणि मुख्यतः
वीररसप्रधान आ विषय ठक्याच्या चालीत
वर्णन करणें न्याचे कार्य. या दृष्टीने 'गड भाला
पण रिष्टे नेले' या 'मध्य पोवाड्यां'तील तोतारामाचा
पोवाडा पाहण्यासारखा आहे. घडलेला पराक्रम
वर्णन करीत पराक्रम चढवावयाचा या उद्देशाना
सिकंदर लावला; तर सावरकर-बंधूंचे पोवाडे
लोकसंस्तर ठरतात. पण सरकाराने जसे आमच्या
हातांतील शस्त्र छिनावून घेतलें, त्याप्रमाणें
त्या कव्याचे प्रेरक असे पोवाडेहि हिरावून नेले !

जावंतपणा व नाजेपणा

'जुने सोने, नवे दागिने' अशा स्वरूपाचे
जे पोवाडे झाले, पण सभ्यकारांनी विषय वर्णन
होण्याचा प्रयत्नह्यांचा विरज फारच थोडी आहे.
श्री. साहित्यकारांचा श्रद्धापांथरील, श्री. सोहनी
यांचा भणाय शंकर विद्यार्थी यांवरील,
श्री. पाठक यांना विहार धरणी-
यांवरील आणि अनेक शाहीरांचे लो.
विद्यार्थीवरील-असे कांही पोवाडे चालू परिस्थि-
तीत थोडे उभडे देवून पाहणारे आहे हे खरें, पण
साहित्य विविध आंदोलनाकडे इतर कवीप्रमाणेच
शाहीरवर्गाचाहि सामान्यतः कानाडोळाच आहे.
पुढीं पं. जवाहरलाल नेहरू यांनी म्हटल्याप्रमाणे
साहित्याचा काळाला Epic grandeur
आहे. पाहणारा मात्र पाहिजे. साधने बदललीं
असतील, स्वहंय पालटलीं असतील, पण स्वातं-
त्र्याची उर्ध्व लालसा, तर्थात्यर्थ नलिदान करण्याचे
आंधळ दैव्य व विरोधकांचा जुलमी हल्ला, हे सर्व
आत्मविश्वास डोळ्यांपुढे हालत नाचत आहेत. त्यांना
नासा घेवणारा शाहीर पाहिजे. लाहोर येथील
कीर्तिलाल न्याय्य पराक्रम वर्णन करून हिंदुमात्राचे
कीर्तनप्रमाण पावविणें हाडांच्या शाहीराला अशक्य
आहे नास ! म. गांधींचा दांडीचा दौरा,
सुभाषचंद्रबोस यांचे संरक्षण किय नाशिकचे अश्रुत-
लास पाहण आणि किती तरी वीर-करण प्रसंग
आपणचाला कर्तव्य व अमरत्व लाभवें म्हणून
तेजस्वी शाहीरांच्या कलावंत हातांनी वाट
पावण चाले आहेत !

पुढील पाहणार पर

खान्तरच्या काळांत जे दहा-पांच शाहीर चमकू लागले त्यांत श्री. खोडिलकर यांचे स्थान सहाया व गुण सादराना समोरी करचे आहे. तानाजी, बाजी, रामाजी, तानाच वसाई-जिजीबा वेडा, इत्यादि पोवाडे लिहून व गाऊन त्यांनी चांगले नांव द्यायला. थकीत व दयावीत व सध्यात त्यांच्या पोवाडांचे किती किती लोक गावतात हे पाहिले पाहिले ठिकाणी जाऊन त्यांच्या अक्षरलपणाला मारक होते. 'किति प्रभा-
 काळीन कवन मधुर दिलवारी भरी अर्ध-
 यत्नां भरी स्थलप त्यांच्या शाहीरी
 वाखाणाने मुखयतः आहे. पण 'जडणघडण खडख-
 डित' भरी त्यांच्यापार्शी फारशी दिसत नाही.
 ही श्रुती नानियडेकरांमधी आशयाने
 नानियडेकरांच्या शाहीरी लक्ष्य व अर्ध
 पोवाडांचे वाडे वाडुं. त्यांचे साधेभोळे
 पोवाडांचे शैलीच्या गळी इतद्विशीं उतरनात
 आणि इतद्व्यांत त्या त्या रसांच्या लाटा उसळ-
 वितात. पोडिट्याचा प्रकल्प किबहुना रसाचाहि परिपोष
 त्यांच्या कवनांत फारसा नाही. कथानकांतल
 मध्यावटु हुडकून त्यावर सारा भर देणे हें कौशल्य
 फारसा पोवाडा शाहीरांत आढळतें. खानदेशांतल
 श्री. प्रल्हादराव यांचे पोवाडे अलंकारपूर्ण असूनहि
 सुवाक्य आहेत. कवनां-सुळ गाऊं थेलवळकर सुचो
 प्रभुतीचें फळाने रानां-अधिक प्रनाणांत याच पत्ती-
 ताल. यांपैकीं बहुतेक सर्व शाहीरांना प्रेरणा देण्याचें
 श्रेय श्री. गोविंदराव देसाई यांकडे आहे. त्यांनी
 मारायणरावाच्या बंधाचा पोवाडा म्हणून दाखवून
 सुविधिताने हातांत उफा-तुणतुण दिले व
 त्याचाच माल अर्ता हुपटी-दसदांति हुसत आहे.
 पोवाड्यांचे पोवाडे म्हणून वर्धन वरी कल्पित
 पोवाड्यांचाच पोवाडे म्हणून उल्लेखितां
 पोवाड्यांचे अर्धे पोवाडे म्हणून उल्लेखितां
 आणि पण त्यांचा सुत्रण-योग दहूधा दुर्लभ असतो.
 मराठ्या अर्ध्याच्या ठिकाणी तुणतुण वाजवत दोपप्रास
 कांकावुडे उतार्जी सायकापासून शाहू-महाराजांपर्यंत-
 च्या अलीकडील ताकदवान पुरुषांचीं कृत्यं गात बसा-
 वयाचें हा त्या शाहीरांचा धंदा होऊन वसलेला असतो.
 कोकणातले लोक हे वरसाहेद यांनी मात्र आपले
 पोवाडे गाऊन काडून घालित. त्यांचा जीवत-
 ना कोल्हापूर दरवार हाच असल्याने त्यांत
 'शाही भताचक' भयान रात घेतल्याचाच देखावा
 आढळतो. 'अकरावा अवतार छत्रपति शाहू'
 मानगाऱ्याची प्रतिभा किती स्वतंत्र असेल हें सांगा-
 वयास नको. तथापि परिणामकारकता हा गुण या
 पोवाड्यांत भरलेला आहे. तानाजीप्रभूतीचे ऐति-
 हासिक पोवाडेहि त्यांनी केले आहेत.

दोन महत्त्वा
 यांचे आधुनिक प्रभावातून गजा-
 वर्यां मांडण्याकडे त्यांच्या शाहीरींनी
 लक्ष पुरवतानाच होते. त्याप्रमाणेच
 जे विपयच आळवण्याचे नावे सर्वस्वी
 हुसता थटांत आढळ्यावे. या वर्गाने कोणकोणत्या
 प्रकारात करणें करणें याचा विचार स्नेह-
 भावने करण्यासाठी मराठ्यांच्या शाहीरांचे संवे-
 दनाभरणें अवश्य आहे. त्यांच्या पावारण
 नेमने वगैरे वाचक व लेखक यांच्या विवेकांत
 जे प्रकल्पित आणि पोवाड्यांचे सुवाक्य साधु
 पोवाड्यांत तसेच आमच्या कल्पित विवेक आपले
 विवेक देणे पोवाड्यांच्या मर्यादांचे भयें करावे.
 पोवाडां, इटालियन, फारसी, इत्यादीं इतद्वर्यांची
 पुढे आणून मराठीत मर्यादांचे पावारण वगैरे
 वाचकांनी पोवाड्यांच्या मर्यादांचे पावारण
 कायदा देणे शक्य आहे मर्यादांचे पावारण
 सोपे तरतू, जे सोपेसांगे पोवाड्यांचा लाभलेली
 लोकप्रियता कारणी लागते आणि मराठी वाङ्मयाची
 रेषेत-किबत नाललेली पोवाड्यांची वाङ्मया फुलेल
 व फोसवेल.

(६०)

कवि. आशीर ब्रह्मादराय.

वि र ह

वचनानि. (पु. भाग)

मेघसागरी । मज्जति तुं गडे । विरह आतां साह ३ सांम
प्रेमले ॥

मेघ हा गजरी । राशि परी पुरी । पित्तुंग तुज्जमही
राशि कोमले ॥

मोद न्यामिनी । मोल नामिनी । मोल मोल मधु मोल
मोल प्रेमले ॥

मधुतर मचनी । मोद हो मनी । मोद साहजिन सपित
मोल नामले ॥

मज्जति मज्जा । राहण पुराण । मज्जती नको पित्तुं गडे
मज्जती प्रेमले ॥

कवि. आशीर ब्रह्मादराय.

वचनानि. (पु. भाग)